

מכתבים

שווריה, ערך ביקור בקולנוע לסירטימיו, ביקור שהונצח בהרחבה בעיתונים השוודיים. כן נוטרים לוולף את הגנתהיתר שלו על אחיו המנוח, קונראד וולף, מי שהיה בכיר מפיקי הסרטים בגרמניה המירונית, ובמשך שנים גם נשיא האקדמיה לאמנות שלה, אך הירבה להביע, לעיתים מזומנות, ביקורת נוקבת על המישטר בארצו. דודר הולין, נתניה

(המשך מעמוד 3)

אם כבר הרחיקה הקוראה ברש עד טיבט, כדי לגלות את עידן הארמה והעץ, אולי כדאי גם להסתכל בסכינה היותר קרובה אלינו, לאלבניה, למשל. לאלפכית האלבני יש, לתשומת לב של מי שלא ידע זאת עד עכשיו, 36 אותיות וכן, באלבנית, זה פו, ולא זה יו. חיים פוגל, בתים

סליחה, נפלט לו

על פליטות-פה של קרייני רדיו (העולם הזה 30.10)

יקיר אביב יכול להתנחם. אין הוא קריין הרדיו הראשון בהיסטוריה שנפל קורבן לפליטות-פה שלו. קדם לו, בתולדות הרדיו, המעשה שאירע לפני יובל שנים, בקריין רדיו וינה, בירת אוסטריה. באותן שנים רחוקות נהגו לסיים את

עיר ללא כלבים

על הטיפול בכלבים בתל-אביב (העולם הזה 30.10)

אני פשוט מקנא בקורא שוורץ שאין לו דאגות אחרות כחיים מאשר מציאת פיתרון לבעיות הפרשות הכלבים בתל-אביב. אבל למה להצניע רק את הפרשות הכלבים? האם לא מוטב היה להצניע את הכלבים עצמם?

שיח מתנחלים בבל העיר תמונה אחת שווה אלף מילים

השידורים בשעה 11 בלילה וקריינינו, שהיה בתום מישמרת קשה וארוכה, מלווה חינוכיים וגינוניים וינאיים, סבר שעם השמיעו את המילים, ועתה, לילה טוב, גבירותי ורבותי, ולהשתמע מחר בבוקר, ניתק הטכנאי את הקול. אז הוא השמיע תוספת לא כתובה מראש (אבל שהיא אימרה וינאית מאוד מקובלת): וחוז, מזה, נשקו לי כולכם ביחד!

אלא שטכנאי הקול משוסממה לא ניתק את המיקרופון, ותשריר-השרות הפריט של אותו קריין גרם למהומה כזאת, שכבר למחרת הוא נאלץ לשלם את המחיר. רק שבוינה של אותם ימים לא שיחקו בהתפטרות. פשוט פיטרו אותו. סטר הרמן, רחובות

אם אינני טועה, היתה זאת סין שנתנה את הרוגמה, כאשר לפני שנים אחרות ניתנה בכמה מעריה ההוראה לפנות אותן לחלוטין מכלבים. וזה מה שאני מציע. לפנות את תל-אביב מכל כלביה. אז זאת תהיה עיר הרכה יותר נעימה: בלי נביחות, בלי נשיכות ומה שחשוב לא פחות, גם בלי הפרשות. שימחה רוזן, תל-אביב

תיזכורת ירושלמית

על מילחמת-אחים והסתת מת נחלים (העולם הזה 13.11)

הקאריקטוריסט של העיתון הירושלמי כל העיר עשה זאת (ראה ציור): תמונה אחת שקולה כנגד אלף מלים: בתי-שבע צור, ירושלים

מישפחה שכזאת

עוד על אישים ממדור תמרורים: יעקב צור, בעל כתיבה-האמנה מס' 4 ומישה וולף, איל-המודיעין המיזרח-גרמני (העולם הזה 23.10 ואילך).

איך אפשר לכתוב על יוסף-הולדתו של יעקב צור, מבלי להתייחס למישפחתו בנו הוא איש שיח-הלוחמים מוקי צור; חתנו הוא האיש שהעמיד את כלל על המפה, אהרון דברת; גיסו הוא אלוף-האפסנאות הראשון של צה"ל — ולימים שגריר ישראל במוסקווה — האלוף יוסף אביר, הנשוי לאחותו של צור, שהיא סופרת-הילדים ימימה טשרנוביץ (שזה שם מישפחתו המקורי של צור). אביבה שטהל, ירושלים

אי-אפשר להביא רק את הצלחותיו של סגן השר היהודי לביטחון-המדינה בגרמניה המידר, חיות, מישה וולף, מן הראוי גם להעלות את שתי הפאסלות האישיות היועות שלו, הנזקפות עד היום לחובתו. למרות ההצנע-לכת המקובל בכיכול על אישי הגוש המיררחי, מעולם לא התסיר וולף כי הוא אוהב את החיים הטובים. הוא נשוי בשלישית ולפני כמה שנים, בעת ביקור בשטוקהולם, בירת

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדין 3, פל. 03.232262/3/4. תא-דואר 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שגון ♦ עורך כיתוב: גיורא נוימן ♦ צלמו מערכת: ציון צפירי, ענת סרגוסטי ♦ עורך דפוס: יסתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מחלקת המודעות: רפי זכרונזי ♦ המו"ל: העולם הזה ♦ בע"מ ♦ הדפסה: הדפוס החדש בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: גוד בע"מ, תל-אביב

קוים יוני

אתם כותבים את אותו הרבר כמו האחרים. אלא שאתם כותבים את זה לפני שזה קורה, והאחרים כותבים את זה אחרי שזה קורה, אמר לי השבוע ידיד. הודיתי לו על המח מאה.

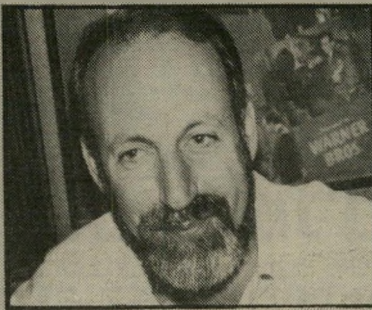
הוא התכוון למאורעות שהסעירו את הארץ לפני שבוע, אך גרמה לי שהגדרה זו טובה לרבים מדיוחי העולם הזה.

לפני שבועיים פירסם העולם הזה (6.11.85) על שערו הקירמי את תצלומו הצוחל של שימעון פרס (שצולם בניו-יורק על-ידי ענת סרגוסטי), והכותרת: הרב שך הודיע לפרס: הרתיים יישארו כמשלה בלי הליכוד! הגליון הכיל כתבה תחת הכותרת: לשגע את הליכוד! על רקע תצלומי שימעון פרס (שצולמו בכנסת על-ידי ציון צפירי), וכתבה של רפנה ברק תחת הכותרת: ההכסחה הסודית של שך.

השבוע ניתן היה להבחין היטב בין הפוליטיקאים והפרשנים שקראו כתבות אלה,

של פרס. פשוט לא הבין נכונה את המתרחש. שמעתי פרופסורים מלומדים מאוד מהווים את דעתם ככלי-התיקשות על פוליטיקה וחוק — והיה ברור שפשוט אינם יודעים על מה הם שוחים. הם דיברו על הליכה לנשיא, התפטרות הממשלה וכו' וכו' — ולא תפסו כלל שטמרת התרגיל כולו היא בריוק הפוכה: למנוע את כל הרברים האלה.

כאשר הופיע השער לפני שבועיים, תמהו רבים מדוע מקריש העולם הזה פיתאום מקום כה נרחב לנושא זה. גם במערכת היו מי שעירערו על כך: זה לא אקטואליה נמאס לציבור לקרוא

מגישי-מישפטים נוף במקום

על זה. שבוע לאחר מכן היה זה העניין האקטואלי והמעניין ביותר במדינה.

נוף בלי סוף

אני מודה שלא חשתי בליבי צער שאינני יכול להתגבר עליו, כאשר נמסר לי כי מוסדות תנועת-החירות לא הציבו את עקיבא נוף במקום ריאלי כרשימת הליכוד לכנסת הנוכחית. היו דיעות שונות על תרומתו של עקיבא נוף לפרלמנטריות הישראלי, ואני הייתי שותף לאחת הדיעות האלה.

אילו ידעתי אז מה שאני יודע עכשיו, הייתי פורץ בזעקה מרה ומכריז שניתחדרעב למען הדרישות: הכניסו את נוף לכנסת!

כי מאז שאין לנוף תפקיד ציבורי העומד במרכז התיקשות, נרמה שהוא עוסק בעיסוק אחר בלבד, להגיש תביעות מישפטיות נגד העולם הזה.

נוף חותר למטרה זו בעקשנות העילאית של דגיסלמון, החותר אל אתרי-הרבייה של מישפחתו במעלה-הנהר. שום מיכשול אינו מרתיע אותו, שום כישלון אינו מרפה אותו. הוא עובר על כל מה שהעולם הזה אי-פעם כתב עליו, ומגיש תביעות מישפטיות. הרי לשם כך קיימים בתי-מישפט. השופטים ישפטו, והעיתונאים יכתבו, אם זה לא יימאס להם.

אבל למען השם, מנהיגי חרות — בקשנתו שטוחה לפניכם: בחרו את עקיבא נוף לתפקיד ציבורי! ככל תפקיד שהוא — ראש-עיריית ירוחם תחתית או שגריר-ישראל בוולטה-עילית! תנו לו את פרסי-ישראל למוטיקה או לפוליטיקה! משהו רק שיירד מהשבועון המיסכן הזה ויניח לנו לעבוד!

שער, העולם הזה 6.11.85 לפני כן או אחרי כן!

ובין מי שלא קראו, הראשונים ידעו על מה שהם מדרבים, האחרים לא.

רק חלק מהקוראים בקרב אנשי-המיקצוע הבינו את העוקץ של הכתבות האלה. היה כהן גילוי גדול: שיש הברל עצום בין התפטרות הממשלה ובין סילוק הליכוד מתוכה. ההברל נעוץ בהבטחה שנתן הרב אליעזר שך למיפלת-העבודה (או, כפי שהתברר השבוע, להבטחה שהיה נרמה ל). למיפלת-העבודה שניתנה להם על-ידי הרב שך.

נפילת הממשלה היתה מחייבת את פרס להרכיב ממשלה חדשה, תהליך שהוא קשה ומסובך בנסיבות הקיימות (ראה הנדון). פרישת הליכוד היתה הוסכת תהליך זה. ברגע שפרס עמר על הברל זה, השתנתה כל הטאקטיקה שלו. משבר השבוע צמח כולו על רקע הטאקטיקה החדשה הזאת — ומי שלא הבין את השיקול הזה

Handwritten signature or text at the bottom of the page.

העולם הזה שומר לעצמו את הזכות לערוך מכתבי קוראים מסיבות לשוניות, מישפטיות או טכניות.